

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 28CoP/56/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123222335
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Biščáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:7123222335.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Biščákovvej a členov senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Ingrid Radomskej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého O. Z., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Q. práce, sociálnych vecí a rodiny G., pochádzajúceho z matky O. O. Z., nar. X.X.XXXX, bytom H. XX, G., právne zastúpenej JUDr. Slavomírou Huszthyovou, advokátkou so sídlom Za amfiteátrom 10, Košice a otca L. S. Z., nar. XXX.XXXX, bytom B. XX, G., právne zastúpeného JUDr. Kristínou Malou Piovarčiovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému, o odvolaní matky proti rozsudku Mestského súdu Košice č. k. 41P/154/2023-482 zo dňa 12.11.2024, takto

rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch VII, X, XI.
- Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je pôvodne návrh matky maloletého na určenie vyživovacej povinnosti zo strany otca vo výške 450 eur mesačne. Matka následne na pojednávaní žiadala, aby súd zveril maloletého do jej osobnej starostlivosti, určil výživné zo strany otca vo výške 450 eur mesačne a upravil styk otca s maloletým synom v zmysle posledného nariadeného neodkladného opatrenia okrem pondelkov z dôvodu záujmových aktivít maloletého po škole.

2. Otec žiadal, aby bol maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Mestský súd Košice, ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

I. Návrh otca na prerušenie konania zamietla.

II. Zamietla návrh matky z 09.11.2024 na zrušenie neodkladného opatrenia a na nariadenie neodkladného opatrenia.

III. Ruší uznesenie Okresného súdu Košice I, sp. zn. 18P/47/2023 zo dňa 19.04.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/49/2023 z 19.06.2023.

IV. Zveruje maloletého O. Z., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

V. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého O. Z., nar. XX.XX.XXXX sumou XXX € mesačne, počnúc dňom 20.12.2023 do budúca, a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred matke.

VI. Dlžné výživné, ktoré vzniklo na maloletého za obdobie od 20.12.2023 do 30.11.2024 vo výške 2461,16 € je otec povinný zaplatiť matke dňom doručenia tohto rozsudku.

VII. Otec je oprávnený stýkať sa s maloletým O. Z., nar. XX.XX.XXXX každý páry týždeň v kalendárnom roku v stredu od 14:00 hod. do štvrtka do 18:00 hod., každý nepáry týždeň v kalendárnom roku vo štvrtok od 14:00 hod. do nedele do 18:00 hod. s tým, že otec si dieťa prevezme v školskom zariadení, ktoré dieťa navštevuje a odovzdá v bydlisku matky, v prípade, že dieťa nebude v školskom zariadení, prevezme si ho v bydlisku matky. Okrem toho je otec oprávnený stýkať sa s maloletým počas letných prázdnin vždy od 15.07. od 08:00 hod. do 30.07. do 19:00 hod., od 13.08. od 08:00 hod. do 27.08. do 19:00 hod. s tým, že maloletého si otec prevezme ako aj odovzdá v bydlisku matky. Počas jarných prázdnin každý nepáry rok od nedele predchádzajúcej prvému dňu jarných prázdnin od 17:00 hod. do stredy do 17:00 hod. s tým, že otec si dieťa prevezme ako aj odovzdá v bydlisku matky. Každý páry rok počas veľkonočných prázdnin od stredy predchádzajúcej prázdninám od 14:00 hod. kedy otec dieťa prevezme v školskom zariadení, ktoré dieťa navštevuje do soboty do 17:00 hod. kedy dieťa odovzdá v bydlisku matky, v prípade, že dieťa nebude v školskom zariadení, prevezme ho v bydlisku matky. Každý nepáry rok počas veľkonočných prázdnin od soboty od 17:00 hod. do utorka do 17:00 hod. kedy dieťa prevezme ako aj odovzdá v bydlisku matky. Počas vianočných prázdnin každý páry kalendárny rok od 26.12. od 14:00 hod. do 02.01. do 17:00 hod. kedy dieťa otec prevezme ako aj odovzdá v bydlisku matky. Počas vianočných prázdnin každý nepáry rok od 23.12. od 17:00 hod. do 26.12. do 17:00 hod. a od 02.01. od 17:00 hod. do 06.01. do 17:00 hod. kedy dieťa otec prevezme ako aj odovzdá v bydlisku matky.

VIII. Matka je povinná dieťa na styk s otcom vždy riadne a včas pripraviť a dieťa odovzdať otcovi, ako aj prevziať od otca.

IX. Rodičia sú povinní informovať sa o aktuálnom zdravotnom stave a o podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletého vždy pri odovzdávaní dieťaťa, resp. pri zmene zdravotného stavu obratom, a to formou sms.

X. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

XI. Tento rozsudok je predbežne vykonateľný doručením.

2. Mestský súd Košice dopĺňacím rozsudkom č. k. 41P/154/2023-496 zo dňa 12.11.2024 rozhodol tak, že:

Zrušuje uznesenie Okresného súdu Košice i sp. zn. 41P/90/2021 zo dňa 05.10.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach spisová značka 8CoP/339/2021 zo dňa 19.01.2022 v časti zverenia maloletého O. Z., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky.

3. Mestský súd Košice dopĺňacím rozsudkom č. k. 41P/154/2023-564 zo dňa 25.3.2025 rozhodol tak, že:

Dopĺňa rozsudok Mestského súdu Košice, spisová značka 41P/154/2023 zo dňa 12.11.2024 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Mestského súdu Košice, spisová značka 41P/154/2023 zo dňa 12.11.2024 vo výroku VII. v časti jarných prázdnin a to tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým O. Z., nar. XX.XX.XXXX počas jarných prázdnin každý páry rok od stredy od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod., kedy si otec dieťa prevezme, ako aj odovzdá v bydlisku matky.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že bolo nevyhnutné stabilizovať situáciu v rodine rozhodnutím vo veci samej vzhľadom na množstvo návrhov na nariadenie neodkladných opatrení podávaných zo strany rodičov. Nateraz bolo vhodné ponechať maloletého v osobnej starostlivosti matky (vzhľadom aj na prebiehajúce konanie o rozvod manželstva) a upraviť široký styk s otcom v každom párnom aj nepárnom týždni, tak, aby mohol maloletý tráviť nerušene čas v starostlivosti otca a nemusel sa tak často presúvať medzi domácnosťami rodičov, čo kvalitu vzájomne stráveného času výrazným spôsobom narušuje. Súd tu prihliadol na vyjadrenie samotného maloletého O., ktorý uviedol, že chce tráviť čas s oboma rodičmi rovnako.

5. Pri určení vyživovacej povinnosti vychádzal súd z príjmových pomerov na strane otca a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ako aj príjmu matky.

6. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok právne odôvodnil ustanovením § 24 ods. 4, ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), § 36 ods. 1 zákona o rodine, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 zákona o rodine, § 75 ods. 1 zákona o rodine, § 76 ods. 1 zákona o rodine.

7. Súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

III. Odvolanie, vyjadrenie účastníkov konania

8. Voči napadnutému rozsudku podala odvolanie matka. Odvolanie smerovala proti výroku II. o zamietnutí návrhu matky na zrušenie neodkladného opatrenia a nariadenie neodkladného opatrenia, proti výroku VII. o úprave styku otca s maloletým dieťaťom a to proti výroku XI. o predbežnej vykonateľnosti rozsudku vo vzťahu k výroku VII. Odvolanie podala podľa ustanovenia § 355 a nasledujúce CSP z dôvodov uvedených § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP a ustanovenia § 62 ods. 1 CMP. Matka vo svojom odvolacom návrhu žiadala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a popri prípade vydal aj nové neodkladné opatrenie v zmysle jej návrhu zo dňa 09.11.2024. Eventuálne, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zmenil tak, že upraví styk otca s maloletým synom nasledovne: v období od 01. apríla do 30. augusta kalendárneho roka každý párný týždeň kalendárneho roka v utorok od 15.30 hod do 18.30 hod a v sobotu od 9.00 hod do nedele do 18.00 hod, každý nepárny týždeň kalendárneho roka v utorok od 15.30 hod do 18.30 hod a vo štvrtok od 15.30 hod do 18.30 hod. V období od 01. septembra do 31. marca kalendárneho roka každý párný týždeň kalendárneho roka v utorok od 15.30 hod do 18.30 hod a v sobotu od 9.00 hod do 18.00 hod, každý nepárny týždeň kalendárneho roka v stredu od 15.30 hod do 18.30 hod a v nedeľu od 9.00 hod do 18.00 hod s tým, že v čase takto upraveného styku si otec prevezme maloletého v mieste bydliska matky, kde ho po ukončení styku matke odovzdá. Matka maloletého dieťaťa má právo odoprieť termín stretnutia maloletého dieťaťa s otcom v prípade preukázateľne nevyhovujúceho zdravotného stavu maloletého a v prípade záujmu otca dohodnúť náhradný termín stretnutia otca s maloletým dieťaťom. Otec je povinný maloletého oblekať primerane aktuálnemu počasiu a podrobovať ho fyzickým aktivitám primeranými zdravotnému stavu maloletého v súlade s odporučeniami matky a ošetrojúceho lekára dieťaťa.. V odôvodnení svojho odvolania uviedla, že nemôže súhlasiť s rozsahom styku otca s maloletým synom upraveným napadnutým rozsudkom, pretože tento nie je v záujme maloletého dieťaťa. Súdom deklarovaná potreba ustáliť pomery v rodine je nesporne významným prvkom pri rozhodovaní v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletých, domnieva sa však, že súd v tomto konaní o opomenul zohľadniť okolnosti súvisiace so zdravotným stavom dieťaťa, bezpečnosť dieťaťa úroveň starostlivosti rodičov o dieťa pri určovaní a posudzovaní najlepšieho záujmu maloletého. Zdôraznila, že zdravie dieťaťa je pre ňu ako matku prioritné. Synovi zabezpečuje vyváženú stravu, adekvátne oblečenie, primerané aktivity, zdravé domáce prostredie, lekármi odporúčanú liečbu. Napriek tomu je dieťa veľmi často choré, najmä v chladnejších mesiacoch v posledných dvoch rokoch, teda odkedy realizoval otec styky so synom podľa poslednej úpravy v neodkladnom opatrení. V konaní boli súdu predložené dôkazy preukazujúce vážne zdravotné problémy dieťaťa, častá chorobnosť dieťaťa okrem iného spôsobuje aj množstvo absencií v škole. Ešte donedávna neboli u syna diagnostikované alergie a ani imunodeficiencia, tie sú dôsledkom frekventovaných a dlhodobých ochorení dieťaťa. Opakované zdravotné problémy pripisuje nesprávnej a nedostatočnej úrovni starostlivosti otca o zdravie dieťaťa. Uviedla, že jej podozrenia vyplývajú v prvom rade zo skúseností získaných pri vedení spoločnej domácnosti s otcom, ako aj následne počas styku otca

s maloletým dieťaťom. Matka v odvolaní opakovane poukazovala na to, že otec maloleté dieťa už ako dvojtyždňového novorodenca bez čiapky a teplého oblečenia vystavoval chladnému februárovému počasiu, choré dieťa uniesol s horúčkami v pyžame do jeho domácnosti, spôsobil synovi úraz krku pri riskantných premetoch, úraz chrbtice a úraz hlavy nárazom o hornú časť zárubne dverí, pričom všetky tieto úrazy sa mali stať v roku 2020. Ďalej poukázala na tom, že otec sa lieči na diagnózu epilepsie, užíva silné lieky, v domácnosti má nastavenú teplotu vzduchu na 17 stupňov a v noci používa prostriedky proti rušeniu hlukom a svetlom, aby sa lepšie vyspal. Takéto prostredie rozhodne podľa jej názoru nie je vhodné na starostlivosť o dieťa oslabené chorobami a horúčkami. V rámci realizácie styku otec podrobuje dieťa nadmerným fyzickým aktivitám ako sú vysokohorské túry a športy, z ktorých je dieťa začne vyčerpané a vystavené možnému riziku úrazu. Otec taktiež servíruje synovi stravu spôsobujúcu mu vážne tráviace ťažkosti, ktoré si napríklad vyžiadali infúzie na urgentnom príjme v detskej nemocnici dňa 11.02.2023. Chodí so synom oslabeným chorobami do nákupných centier. Otec ignoruje oslabenú imunitu dieťaťa a zníženú fyzickú kondíciu a pokračuje v namáhavých aktivitách aj počas jeho rekonvalescencie. Matka poukázala aj na znalecký posudok JUDr. M. B. v trestnom konaní, kde sa konštatuje, že k ochoreniu maloletého dieťaťa dochádza pravdepodobne nedostatočným oblečením dieťaťa neprimeraným vonkajšej teplote prostredia, v ktorom sa dieťa pohybovalo. Je nepochopiteľné, že otec si takmer nevšíma časté ochorenia dieťaťa a doslova bagatelizuje ich priebeh. Otec dlhodobo znevažuje lekársku starostlivosť o dieťa, spochybňuje odporúčanú liečbu, bagatelizuje zdravotné problémy syna. Otázkou či sa otec dopustil vo vzťahu k synovi prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona porušením rodičovských povinností sa tiež zaoberajú orgány činné v trestnom konaní, o čom mal súd prvej inštancie vedomosť. Súd sa pri rozhodovaní o úprave styku nijakým spôsobom nevysporiadal s obsahom vyššie označených dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a napriek tomu dospel k záveru, že nebolo preukázané zhoršovanie problémov dieťaťa pobytom v domácnosti otca. Matka uviedla, že sa domnieva, že súd stanovil štandardnú úpravu styku bez toho, aby zohľadnil individuálne okolnosti konkrétnej veci a posúdil dôvody, pre ktoré by mal byť kontakt otca s dieťaťom obmedzený. Pre úpravu styku vzal do úvahy hlavne potrebu otca užiť si so synom spoločné chvíle a prehľbovať ich vzťah. Nijakým spôsobom sa nezaoberal tým, že pre časté choroby dieťaťa ona ako matka nemôže plnohodnotne využívať voľný čas s dieťaťom. Taktiež poukázala na to, že otec zanedbáva prípravu syna do školy. Syn si môže robiť úlohy až po návrate do jej domácnosti. Ohradil sa voči tomu, že otec si dovoľil vysloviť podozrenie či ona netrpí Múnchhausenovým syndrómom a že si ochorenia syna vytvára. Aj toto tvrdenie otca svedčí o jeho podceňovaní zdravotných problémov syna, o ktorých ho pravidelne informuje a dokladá lekáorskými správami. Vymýšľaním jej diagnóz otec zastiera vlastné zdravotné problémy, ktoré môžu byť prekážkou jeho styku v rozsahu stanovenom súdom. Otec trpí vážnym neurologickým ochorením (epilepsia) liečeným farmaceutikami a vyžadujúcimi si osobitný režim. Otázkou či toto ochorenie nie je dôvodom pre obmedzenie starostlivosti otca maloletého O., najmä v noci a počas ochorenia dieťaťa musí vyriešiť súd v konaní o rozvod manželstva vedený pod spisovou značkou 41/P/30/2020, kde v tomto smere je potrebné vykonať navrhované dokazovanie. Aj z tohto pohľadu je rozhodnutie súdu o úprave styku napadnutým rozsudkom zjavne predčasné. Podľa jej názoru súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie aj čo sa týka výroku o predbežnej vykonateľnosti rozsudku, najmä v spojení s výrokom o úprave styku otca s maloletým O.. Z vykonaného dokazovania a odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by bez tohto výroku hrozilo nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej alebo značnej škody alebo inej ujmy ako to predpokladá ustanovenie § 233 CSP. Otec má vytvorené pozitívne vzťahy so synom, styk sa realizuje, nehrozí, že by došlo k ich vzájomnému odcudzeniu. Naopak, javí sa, že styk otca v rozsahu doterajšej úpravy bol pre dieťa sú škodlivý. Rozšírenie rozsahu styku oproti doterajšej úprave podľa neodkladného opatrenia znamená zvýšenie rizika zhoršenia zdravotného stavu dieťaťa. Matka ďalej poukázala na to, že proklamovaný cieľ súdu zastabilizovať situáciu v rodine sa hneď po nadobudnutí predbežnej vykonateľnosti rozsudku ukázal ako nespĺnený. Dňa 09.12.2024 v čase od 15.30 hod do 18.30 hod. bol maloletý O. na termíne styku s otcom v šetriacom režime, týždeň po ukončení antibiotickej liečby. Stretla ich náhodne na detskom ihrisku, keď už bola tma, dážď a vietor. Premočený syn skákal na trampolíne a keď požiadala otca aby dodržiaval šetriaci režim dieťaťa, otec privolať políciu a obvinil ju zo stalkingu. Hneď večer sa o syna prejavil kašeľ a nasledujúci deň sa rozvinulo intenzívne sopleenie. Počnúc dňom 12.12.2024 bolo dieťa opäť domácej liečbe, kde syn ochorel na chrípku typu A s ťažkým priebehom. Po dobu desiatich dní mal 40 stupňové horúčky, astmatické záchvaty, nezaberali predpísané lieky, synovi hrozila hospitalizácia. Podľa odporúčania a detskej lekárky zo dňa 12.12.2024 nemôže dieťa chodiť mimo domácnosť, ak je v liečbe antibiotikami alebo v liečbe virózy, o čom bol otec riadne informovaný. Po ukončení liečby dňa 29.12.2024 nasledujúci deň odovzdala maloletého O. otcovi v zmysle predbežne vykonateľného rozsudku, pričom pobyt syna u otca mal trvať do 02.01.2025 do 17.00 hodiny. Na takto vymedzený čas

odovzdala otcovi aj lieky pre syna a všetky potrebné veci, pričom otec jej oznámil, že dieťa jej odovzdá až 05.01.2025. Zároveň ju vyzval, aby mu doniesla aj ďalšie lieky pre syna pred jeho bytový dom. V záujme dostatočnej prípravy syna do školy sa dňa 03.01.2025 pokúsila doručiť do domácnosti otca synove školské potreby, o čom otca informovala. Otec reagoval agresívne a vzápätí privolať políciu s udaním, že ho prenasleduje. Syna jej svojvoľne odovzdal 05.01. vo veľmi zlom psychickom stave (rozrušené dieťa s prevráteným spánkovým režimom), pričom po celú dobu pobytu dieťaťa u neho jej neumožnil so synom ani telefonický kontakt. Otec odignoroval školské úlohy syna, ktorý pre chorobu zameškal vyučovací proces takmer celý december a syn musel dobiehať zameškané učivo posledné 2 dni prázdnin v jej domácnosti. Otec nerešpektuje predbežne vykonateľný rozsudok súdu o úprave jeho styku so synom a svojvoľne si určuje kedy jej dieťa odovzdá. Uvedené udalosti rozhodne nesvedčia o stabilizácii situácie v rodine, naopak situácia sa výrazne zhoršila a syn sa stáva rukojemníkom otca, nemá istotu kedy ho otec pustí domov. Styk upravený napadnutým rozsudkom nie je v záujme maloletého dieťaťa, keďže nedôsledná starostlivosť otca o zdravie maloletého O. dlhodobo spôsobuje ujmu dieťaťu.

9. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutých výrokoch potvrdil. V prvom rade považoval za potrebné uviesť, že odvolanie matky, ako aj jej doplňujúci návrh považuje za hrubo skresľujúci skutočný stav vecí a účelovo podávaný so zjavnou snahou o izoláciu maloletého dieťaťa od jedného z rodičov, pričom jej zámerom je zachovanie výlučného rozhodovacieho vplyvu matky nad dieťaťom, bez rešpektovania otca ako druhého rodiča a najlepšieho záujmu dieťaťa. V odvolaní matka neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie už nevyšporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutočný stav a prijaté právne závery. V plnom rozsahu sa preto stotožňuje tak so skutkovými závermi, ako aj s právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorých sa už súd vyšporiadal so všetkými námietkami matky uplatnenými v odvolaniach. Základným argumentom použitým matkou je údajný rozpor medzi úpravou jeho styku s maloletým dieťaťom a najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Záujem dieťaťa však nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami matky o jeho výchovnom pôsobení na dieťa. V najlepšom záujme dieťaťa podľa matky je, aby jeho styk s maloletým dieťaťom bol zúžený ešte vo väčšom rozsahu ako je upravený v neodkladnom opatrení zo dňa 19.04.2023, pričom argumentuje údajnou nesprávnou a nedostatočnou úrovňou starostlivosti o zdravie dieťaťa. Návrh, ale nijak nezabraňuje maloletému dieťaťu byť naďalej vystavené jeho údajnej nesprávnej alebo nedostatočnej starostlivosti, teda nijako nerieši matkou uvádzané problémy dieťaťa, ktoré sú podľa nej spôsobené jeho osobou. Je preto namieste vnímať odvolanie matky skôr ako jej snahu o posilnenie výlučného práva na život maloletého dieťaťa, než ako úsilie o skutočné riešenie jeho potrieb v súlade s princípom rovnosti rodičovských práv a povinností. Všetky matkou uvádzané a predpisované udalosti z minulosti už boli v rámci tohto konania použité, preto sa k nim nebude opätovne vyjadrovať. Tvrdenia o jeho údajnom zanedbávaní prípravy maloletého dieťaťa do školy nie sú pravdivé. Svedčia o tom, napríklad jeho vynikajúce školské výsledky zdokumentované v prílohách zo školského systému Edupage. Rovnako nepravdivé sú aj tvrdenia matky podľa ktorých neumožňuje matke telefonický kontakt s dieťaťom. Matke takýto kontakt umožňuje a to raz denne pokiaľ oň prejaví záujem. Táto miera komunikácie je primeraná vzhľadom na jeho skúsenosti z minulosti, kedy matka kontakt s dieťaťom opakovane využívala spôsobom, ktorý presahoval rámec bežného záujmu o dieťa. V minulosti sa často stávalo že takýto telefonický kontakt matky smeroval k neprimeranému ovplyvňovaniu a kontrole miesta pobytu, činnosti, ktoré s maloletým synom vykonával. Takéto správanie pôsobilo rušivo, obťažujúco, nielen voči nemu ale aj voči samotnému maloletému dieťaťu, ktorému spôsobovalo psychickú záťaž a uľahčovalo matke jeho faktické prenasledovanie. Matka opakovane zdôrazňuje skutočnosť, že on sa dlhodobo lieči na epilepsiu, prečo je nespôsobilí postarať sa o dieťa. Otec uviedol, že on liečbu riadne absolvuje a jeho ochorenie nijako neovplyvňuje schopnosť samostatne sa starať o maloleté dieťa o čom pripojil potvrdenie od jeho ošetrojúcej neurologičky zo dňa 24.05.2023. Tvrdenie matky, že toto ochorenie si vyžaduje osobitný režim, alebo by bolo pre dieťa akýmkoľvek spôsobom nebezpečné tak nie je pravdivé. Navyše je držiteľom vodičského oprávnenia a denne nešoféruje. Matka v odvolaní zmieňuje aj trestné konanie vedené vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 158 Trestného zákona porušením rodičovských povinností, ktoré bolo iniciované na základe oznámenia matky v novembri 2023. V rámci tohto konania bol vypracovaný znalecký posudok MUDr. M. B., na ktorý sa matka odvoláva. Zarážajúce je, že napriek tomu, že on v uvedenom konaní vystupoval výlučne ako svedok a nikdy nebol obvinený, pričom matka to prezentuje ako keby uvedené trestné konanie stále prebiehalo. Konanie bolo zastavené už v novembri 2024, matka o tom bola oboznámená. Matka z vlastnej iniciatívy uvádza incidenty z nej 09.12.2024 a 03.01.2025. V uvedených dňoch bol maloletý syn v jeho starostlivosti na základe právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutí, pričom matka bez jeho súhlasu a súhlasu

maloletého opakovane vyhľadala ich osobnú blízkosť, kde zotrvala aj napriek jeho výzve na odchod a odmietala odísť. V oboch prípadoch bol nútený privolať policajnú hliadku, ktorá matku, ako aj jej otca, ktorého medzičasom privolala z miesta odvieďa. Tieto incidenty nemožno považovať za ojedinelé, sú súčasťou dlhodobého konania matky, ktoré spočíva v systematickom porušovaní súkromia jeho osoby a maloletého dieťaťa počas realizácie styku. Pre tieto skutočnosti podal aj dňa 10.02.2022 trestné oznámenie na matku pre podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného prenasledovania. Matka zároveň namietala aj vyslovenie predbežnej vykonateľnosti rozsudku, lebo má za to, že neboli na to splnené podmienky v zmysle ustanovenia § 233 CSP. Súd konštatoval, že situácia v rodine je neznesiteľná, vyhrotená, je potrebné ju zastabilizovať, tak aby rozsah styku bol v súlade s vývinovými potrebami, citovým väzbám a názoru maloletého. S týmto názorom súdu sa plnej miere stotožňuje a dodáva, že matka používa manipulatívne postoje a metódy a neuznáva rolu otca v živote dieťaťa čo svedčí záveru, že hrozí ujma vystavovania dieťaťa nestabilnému a náladou matky ovplyvnenému styku s ním. Rozhodnutie o predbežnej vykonateľnosti má pre maloletého O. osobitný význam a je ním veľmi pozitívne vnímané. Vďaka nemu totiž od polovice aktuálneho školského roka ako tretiak prvýkrát v živote zažíva možnosť byť otcom osobne sprevádzaný pri príchode do školy, aj po jej skončení. Zároveň mu je umožnené pravidelne navštevovať školský klub detí, v čom mu bolo zo strany matkou bránené, respektíve povoľované len veľmi obmedzene. Namiesto kontaktu s rovesníkmi, maloletý bol nútený tráviť celé popoludnie výlučne v domácom prostredí matky v spoločnosti jej osoby a jej rodičov, bez možnosti prirodzenej socializácie. Taktiež nesúhlasí s názorom matky, že súd opomenul zohľadniť okolnosti týkajúce sa zdravotného stavu maloletého dieťaťa a nevysporiadal sa s obsahom dôkazov, ktoré podľa jej názoru preukazujú vážne zdravotné problémy dieťaťa. Takéto tvrdenie však nezodpovedá obsahu napadnutého rozsudku keďže súd sa s predmetnými skutočnosťami zaoberal a pri rozhodovaní a riadne ich vyhodnotil a sú vyslovene uvedené v odôvodnení rozsudku konkrétne v bode 33. Matka taktiež uvádza, že on ako otec jej upiera informácie o zdravotnom stave dieťaťa, pričom poukazuje na udalosti zo dňa 20.04.2025. Otec uviedol, že dňa 19.04.2025 v sobotu mu matka o 17.00 hodine riadne odovzdala maloletého O. a zároveň ho informovala o jeho zdravotnom stave. Dňa 20.04.2025 dopoludňajších hodinách matka telefonicky komunikovala s ním, ako aj s O. a bola oboma informovaná, že zdravotný stav maloletého je stabilný a nezmenený. Napriek tomu sa ten istý večer opätovne dožadovala nových informácií, hoci od posledného kontaktu nenastala žiadna zmena, preto ju informoval až nasledujúci deň. Matka následne uvedené interpretuje ako údajné upieranie informácie o zdravotnom stave dieťaťa, hoci k žiadnemu porušeniu povinností z jeho strany nedošlo. Otec, ale považoval za potrebné vyjadriť sa k tvrdeniam matky, že dieťa vystavuje nadmernej záťaži, ako aj prenášaní vecí, tašky a výtvarných potrieb. Výtvarné potreby nie je potrebné prenášať, lebo výtvarnú navštevuje O. každý štvrtok popoludní a vo štvrtky je vždy v jeho domácnosti. Taška s liekmi a inhalačnou jednotkou to je oveľa menšia a ľahšia ako školský batoh a telesná výchova, ktorú si maloletý prináša každý pondelok do a každý piatok zo školy. Školská taška, pomôcky v nej tak isto nepredstavujú výrazný záťaž, keďže viaceré hlavné predmety má dieťa počas oboch dní, rozdiel medzi stredou, štvrtkom a piatkom je vždy iba v dvoch predmetov, na ktoré si musí brať zošity. Tvrdenie matky o tom, že dieťa prenáša školské a zdravotné pomôcky vážiacie 7 až 10 kíl sú zavádzajúce a nepravdivé. Pravdou však je, že matka sa dlhodobo snaží podmieňovať odovzdanie dieťaťa tým, že po neho príde autom, čo podľa jeho názoru nie je potrebné, pretože vzdialenosť medzi školou a bydliskom matky a jeho bydliskom je približne 500 metrov a medzi bydliskami rodičov vzdialenosť 900 metrov, čo zodpovedá primeranej bežnej pešej prechádzke. K úrazom z roku 2020, ktoré mal spôsobiť on uviedol, že v júni 2020 sa u maloletého objavili krátkodobé závraty a bolesti hlavy a bola u neho zistená nízka hladina železa a bolo mu predpísané železo a kyselina listová. Bolesti hlavy, závrate patria medzi známe príznaky nedostatku železa v ľudskom organizme. Neurologické vyšetrenie z 29.06.2020 vylúčilo neurologickú príčinu a keď sa dieťa dňa 29.12.2020 jemne udrelo do hlavy, matka ho bez jeho vedomia zobrala na pohotovosť a spojila závraty s údermi, pričom predchádzajúce zdravotné nálezy zamlčala. Odvtedy sa snaží vytvoriť dojem, že dieťa utrpelo následky úrazu počas pobytu u otca. V roku 2021 boli závraty a nízka hladina železa potvrdené u maloletého opäť bez neurologického nálezu. Neurologické správy z roku 2022, 2023 nepreukazujú žiadnu neurologickú príčinu, len opisujú stav podľa udania matky. Od roku 2023 sa v nich objavuje aj neodporúčanie hlavičkovať, čo matka používa ako dôvod prečo brániť dieťaťu účasti na futbalovom z krúžku, ktorý dieťa chce navštevovať. On v roku 2025 navštívil s dieťaťom neurológa, kde podľa správy zo dňa 19.02.2025 nebolo vertigo potvrdené a futbal bol vyslovene povolený, napriek tejto skutočnosti matka naďalej bráni prihlásiť dieťa na futbalový krúžok. Poukázal na to, že dieťa sa dlhodobo vyjadruje, že chce tráviť čas s rodičmi striedavo. Dieťa trávi u matky oveľa viac času ako si samo praje a matka si neváža to, že maloleté dieťa má vytvorené dobré vzťahy s oboma rodičmi a mohlo by vyrastať stabilnom, pokojnom prostredí a sústrediť sa na školu

a veku primerané aktivity. Namiesto podpory tohto priaznivého vývoja opakovane vytvára a predkladá nepravdivé obvinenia, ktoré nie je schopná verifikovať.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/,g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku vo výrokoch VII, X., XI. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa čl. 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

13. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

14. Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu odvolania zo strany matky vo výroku VII., ktorým bol upravený styk otca s maloletým synom, a výroku XI., ktorým súd vyslovil predbežnú vykonateľnosť rozsudku vo vzťahu k výroku VII. Matka podala odvolanie aj voči výroku II., o ktorom bolo odvolacím súdom rozhodnuté uznesením č. k. 28CoP/60/2025-651 zo dňa 22.7.2025.

15. Zo zisteného skutočného stavu súdom prvej inštancie vyplýva, že rodičia maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti. Rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu boli doposiaľ upravené len formou neodkladných opatrení, v tomto konaní ide o prvú úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu meritórnym rozhodnutím.

16. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že konanie ani rozhodnutie súdu prvej inštancie netrpí takou vadou, ktorou by bolo dôvodné vec zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie podrobne zistil skutočný stav veci, a to nielen výsluchom samotných rodičov, vyžiadaním si viacerých správ od kolízneho opatrovníka v priebehu konania, zisťovaním názoru maloletého dieťaťa, lekárskeho správ o zdravotnom stave dieťaťa, oboznámením sa so znaleckým posudkom O. M. B. vypracovaného v trestnom konaní. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplýva aj to, že ku každému dôkazu získanému a vykonanému v konaní mali účastníci konania možnosť sa vyjadriť.

17. Posúdením matkou produkovaných odvolacích námietok vo svetle skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, tieto odvolací súd nevyhodnotil ako opodstatnené k odlišnému rozhodnutiu ako

súd prvej inštancie. Odvolateľka (matka) v podstate vytýkala rozhodnutiu súdu prvej inštancie, že sa nestotožnil s ňou predkladaným hodnotením skutočného stavu a jeho právnym hodnotením. V rámci celého prvoinštančného konania mala matka vytvorený dostatočný priestor pre produkovanie tvrdení a dôkazov v prospech jej tvrdení. To, že v konečnom dôsledku súd prvej inštancie dospel k i iným záverom ako matka, nie je možné interpretovať ako porušenie jej práva na spravodlivý súdny proces.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami týkajúcimi sa predmetu konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. V tomto prejednávacom prípade súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním dostatočne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

20. Odvolací súd sa v ďalšom považuje za potrebné vyjadriť sa a vyhodnotiť matkou uvádzané odvolacie námietky.

21. Podstata odvolacích námietok matky vo vzťahu k úprave styku otca so synom spočívala v tom, že otec nedodržiava liečebný režim syna, syna často neprímerane zaťažuje fyzickými aktivitami a nedostatočne ho oblieka vzhľadom k ročnému obdobiu, čo spôsobuje častú chorobnosť dieťaťa.

22. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že podrobným preskúmaním celého spisového materiálu dospel k záveru, že medzi rodičmi je hlboký rodičovský konflikt, ktorý rokmi neúfíča, ale naopak graduje a prejavuje sa výraznou mierou v neschopnosti rodičov sa na ničom dohodnúť, alebo lepšie povedané v ich otvorenom nepriateľstve. Z vyjadrenia ich maloletého syna vyplýva, že má vytvorené pozitívne citové väzby k obom rodičom a chce tráviť čas s oboma rodičmi rovnako. Každý z rodičov si však vyjadrenie maloletého syna vysvetľuje po svojom, matka tak, že otec si syna kupuje a manipuluje proti nej a otec tým, že syn túži byť s ním a matke sa to bojí povedať. Je zrejme, že nik z rodičov synovi skutočne nenaslúcha a nevníma to, čo im chce sny povedať. Rodičia sú zahľtený vlastným konfliktom a dokazovaním si, kto z nich je lepším rodičom, až do tej miery, že pocity a prežívanie vlastného syna vôbec nevnímajú. Pri tak hlbokom a dlhotrvajúcom rodičovskom konflikte, za súčasného zistenia, že obaja rodičia sú rodičovsky spôsobilí, bolo úlohou a povinnosťou súdu upraviť styk otca s maloletým, synom tak, aby došlo k sanácii rodinných vzťahov a možnosti rozvoja vzťahových väzieb medzi otcom a maloletým synom, čo je nepochybne v prospech dieťaťa. U maloletého dieťaťa s rapidnejšími vývojovými skokmi má rodič značný vplyv na jeho vývoj vo všetkých oblastiach života, či už vo sfére budovania jeho sociálnej role, upevňovania individuality dieťaťa, jeho celkového rozvoja osobnosti. S ohľadom na beh času má na dieťa negatívny dopad aj samotná dĺžka súdneho konania na vytváranie pevných väzieb s rodičom, do starostlivosti ktorého nebolo zverené, pri chýbajúcom vykonateľnom súdom rozhodnutí. Súčasná právna úprava, ako aj judikatúra súdov smeruje k nastaveniu starostlivosti o dieťa zo strany oboch rodičov rovnomerne, ak tomu nebránia závažné prekážky. Pri neschopnosti rodičov, napriek vynaloženému úsiliu zo strany súdu a iných v konaní zainteresovaných subjektov (psychologického poradenstva, spolupráci akreditovaného subjektu) dosiahnuť medzi rodičmi dohodu resp. spoluprácu pri nastavení kontaktu dieťaťa s druhým rodičom, nemôže súd rezignovať na nastavenie základného rámca fungovania rodinného života v otázke podrobnej a jasnej úpravy styku resp. starostlivosti o

dieťa zo strany oboch rodičov. Najmä v prípadoch ak rezistentný rodič odmieta bez vykonateľného súdneho rozhodnutia umožniť druhému rodičovi kontakt s dieťaťom a starostlivosť o dieťa v širšej miere, musí súd vykonať dôsledne dokazovanie a starostlivo zvážiť úpravu styku v prospech a v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa, tak, aby táto úprava pokrývala nielen styk počas bežného roka, ale aj prázdnin a sviatkov a umožnila aj druhému rodičovi v čo najširšej miere (v závislosti od daného konkrétneho prípadu) možnosť podieľať sa na starostlivosti a výchove dieťaťa. Vnímanie nielen fyzických potrieb dieťaťa (jeho režimu), ale aj emocionálnych potrieb dieťaťa, spolupráca rodičov a pomoc dieťaťa s adaptáciou na nové situácie je predovšetkým súčasťou zodpovednej rodičovskej spôsobilosti. Z nálezu ÚS ČR II.ÚS 212/25 zo dňa 12.3.2025 súd uvádza:“ Upravujú-li soudy styk rodiče s dítětem nízkého věku, musí mít vizi budoucího vývoje dítěte a přihlížet k ní. Kromě úpravy navykacího režimu, který je z povahy věci dočasný, tedy nesmí bez dalšího pominout budoucí běžný styk. Soudy i o styku rozhodují podle stavu ke dni rozhodnutí, rozhodují však o úpravě styku pro dobu budoucí, proto musí mít vizi budoucího vývoje dítěte určitého věku a přihlížet k ní.“

23. Vzhľadom k vyššie uvedenému je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie sa dôsledne riadil vyššie uvedenými zásadami a uprednostnil najlepší záujem dieťaťa, teda jeho potrebu rozvíjania emocionálnych väzieb s oboma rodičmi, ako aj právo dieťaťa na výchovu zo strany oboch rodičov a právo každého z rodičov dieťa vychovávať.

24. Na druhej strane považoval odvolací súd za potrebné sa vyjadriť ku skutočnostiam uvádzaným matkou, ktorá žiadala o zúženie styku otca s dieťaťom z dôvodu nedostatočnej starostlivosti otca o syna prejavujúcej sa vo veľmi častej chorobnosti syna a nutnosti jeho antibiotickej liečby, čím dochádza k oslabovaniu jeho imunity. Je tu potrebné uviesť, že lekárskymi správami obsiahnutými v spise bolo skutočne preukázané, že zdravotný stav maloletého O. je výrazne zhoršený v dôsledku výraznej oslabenej imunity a diagnostikovaním bronchiálnej astmy, prevažne alergickej, alergickej rinitídy, gastroezofágovej refluxovej choroby, iného imunodeficitu bližšie neurčeného. Odvolací súd tu upozorňuje otca, že výrazne zhoršený zdravotný stav maloletého nie je výmyslom matky, ale skutočne lekármi diagnostikovaný. Odvolací súd teda nerozumie konaniu otca, ak napriek týmto skutočnostiam zdravotný stav syna zľahčuje a nevenuje mu pozornosť. Nie je pravdivé vyjadrenie otca, že ani zo znaleckého posudku MUDr. M. B. vypracovaného v trestnom konaní nevyplýva, aby on zdravotný stav syna zanedbával. V uvedenom posudku znalec jasne konštatoval, že k ochoreniu maloletého veľmi pravdepodobne dochádza nedostatčným oblečením dieťaťa neprimeranému vonkajšej teplote prostredia a je nepochopiteľné, že otec si časté ochorenia dieťaťa takmer nevšimá a bagatelizuje ich. Odvolací súd tu plne súhlasí s vyjadrením znalca, že je „fascinovaný konaním otca, ktorý po úraze dieťaťa, zlomeninou predlaktia sa takmer dve hodiny pohybovali po lese a cestovali autobusom a nevyhľadal okamžite potrebnú chirurgickú liečbu.“ Otec v danej situácii neprejavil dostatočnú rodičovskú spôsobilosť spočívajúcu v tom, aby s dieťaťom absolvoval vyšetrenie, ktorý by mu uľavilo od bolesti, ale uprednostnil svoje potreby, teda snahu vyhnúť sa konfliktu s matkou, čo by mal ako dospelý človek pri racionálnom vysvetlení situácie matke, zvládnuť. Rovnako iracionálne sa správa matka, ktorá takéto situácie, ak dieťa utrpí úraz, má žalúdočné problémy a podobne neprimerane „zveličuje“ a vytvára tým konfliktné situácie. Je pochopiteľné, že matka je z dôvodu častých chorôb dieťaťa unavená a na dieťa reaguje precitlivo. Matka si musí uvedomiť, že obaja s otcom maloletého sú rovnocennými rodičmi a je potrebné, aby zodpovednosť za riadny vývoj syna a to aj v oblasti jeho zdravotného stavu preniesla aj na otca, nie je nevyhnutné, aby musela všetku starostlivosť o syna zvládať sama. Inak povedané, ak otec sám nebude mať možnosť participovať na tejto starostlivosti v zmysle osobnej starostlivosti o syna, ak je chorý, vrátane návštevy lekárov, absolvovania kúpeľnej liečby a pod. nebude schopný matku pochopiť v jej úzkostných reakciách vo vzťahu k synovi. Zo spisu vyplýva, že otec bol doposiaľ pre syna len niečo viac ako „animátor voľného času“ bez reálnej možnosti podieľať sa na riadnej starostlivosti o syna, ktorá zahŕňa nielen športové a voľnočasové aktivity, ale prípravu syna do školy, zvládanie chorôb syna a to aj vtedy, ak je choroba sprevádzaná vysokou horúčkou a absolvovanie všetkým vyšetrení súvisiacich s jeho diagnózami. Práve úpravou styku otca s dieťaťom v rozsahu nastavenom v napadnutom rozsudku bude docieľené to, aby aj otec prevzal plnú zodpovednosť za výchovu syna. Zároveň tým bude rešpektované aj vyjadrenie samotného maloletého O., ktorý chce a praje si s otcom tráviť rovnaké množstvo času, ako s matkou.

25. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch VII., X., XI: ako vecne správny potvrdil postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).